

Søens hurtigste 2020

Beretning fra dommerbåden.

Det startede da Formanden spurgte John og undertegnede om vi ville være dommer til årets sidste stævne på søen.

Dommertjansen indebærer at der skal designes baner der sikrer en rimelig afvekslende sejlads, komme hele søen rundt og skal vare omkring 2 timer.

Op til stævnet blev vejrprofeterne nøje tjekket, og der var hen ad vejen ikke enighed. Det blev dog bedre da dagen nærmede sig, og endte med 3 – 4 m/s, svingende mellem S og SV.

Dagen før blev vi enige om banen som så gik i trykken. Samtidig blev der udarbejdet signaler til afkortning og baneændring, hvis dette ville blive nødvendigt.

Vi mødtes kl. 07.30 og efterså materialet. Der skulle bruges 6 mærker med tilhørende ankre og ankertov. Vi kunne kun finde 4 ankre så et par betonklodser blev fundet frem af gemmerne.

Vi skulle bruge den hurtigsejlende gummibåd, men desværre havde den tabt en del luft i nogle af pontonerne, så den var lidt blød, og vi kunne ikke sidde på kanterne. Ingen af os vidste hvordan vi skulle få pumpet luft i pontonerne.

Mærkerne m.m. blev lastet og vi sejlede ud og placerede mærkerne som planlagt. John der stod forrest, fik rystet nyrer godt igennem, når vi "fløj" fra bølge til bølge.

Lidt over kl.9 var vi tilbage, og vi havde bestemt at vi ville bruge "dieselhakkeren" som start båd, da der var stativ til signalflagene.

Efter at have fundet flag, dommertaske, horn m.m., samt fået Martin til at pumpe luft i gummibåden, gik vi lidt forsinket til skippermøde.

Trappen op til klubben og det meste af balkonen var fyldt med mennesker, jeg har ikke tidligere set så mange personer til Søens hurtigste. Ved håndsoprækning kunne jeg konstatere at der var repræsentanter til 18 både, men jeg havde kun fremstillet 13 banekort. Heldigvis var der en snarrådig sejler der foreslog at der blev taget foto til de manglende kort, og en lidt pinlig situation blev klaret.

Jeg måtte konstatere at den udlagte startlinje var alt for kort og oplyste at den ville blive forlænget inden start.

Efter en kort gennemgang af banen, med forklaring af signaler ved baneændring, oplyste jeg at der ville blive skudt en udsættelse, da vi ønskede at få alle både ud til start.

Lidt over kl. 10.00 kunne vi sætte startproceduren i gang. Bådene startede med god afstand til startlinjen, så der blev ikke behov for tilbagekaldelser.

Den fremmødte Katamaran startede ca. midt i feltet, men efter ganske få minutter var den langt foran, og vi så den næsten ikke siden.

Vi havde planlagt at følge efter feltet i gummibåden – nu fuldt oppumpet – og samle mærker ind når sidste båd havde rundet. Dette ville betyde at vi kunne komme tilbage samtidig med sejlerne og nyde frokosten sammen.

Vi fik hurtigt byttet "dieselhakkeren" med gummibåden, og sejlet hen til det første mærke, der lå ud for Kongens Bøge. Vi havde dog ikke taget højde for den store spredning der var i feltet, og først efter lang tid rundede den sidste båd mærket, hvorefter vi kunne tage det op og sejle hen til næste mærke der lå i Skovlund Bugt. Først efter laaang tid kom sidste båd rundt, og nu var gode råd dyre.

Katamaranen var over "alle bjerge" og vi besluttede at lade den "sejle sin egen sø".

Samtidig var tiden efterhånden så fremskreden at det var nødvendigt at afkorte banen. Dette kunne ske ved det vestlige mærke, ud for Dronningens Bøge. Dette indebar imidlertid at der ikke var tid til at hente flere mærker, så vi skyndte os til Dronningen, hvor vi fortøjede til broen, og fik en kop varm kaffe, medens vi ventede på de første både.

Mens vi lå der kom en L 23 der ville lægge til ved broen. John nåede lige at sige, at der sikkert ikke var dybde nok til den båd, da den gik på grund 2 bådlængder fra broen.

Jeg skønnede at vi godt kunne nå at hjælpe, inden den første båd rundede, så vi tilbød at hjælpe med at vende stævnen udad, væk fra land. Det blev de meget glade for og vi fik et "Tak for hjælpen" på vej ud til mærket.

Den første båd rundede og vi gav lyd og viste baneændring. Samtidig ville vi notere bådenes passage som en foreløbig registrering af rækkefølgen, da vi ikke kunne nå at komme ind til måltagning, når vi samtidig skulle annoncere baneændring til det utroligt lange felt.

Pludselig gik motoren i stå, og jeg prøvede at starte flere gange – men uden held. Vi begyndte at drive væk fra mærket, og det ville give problemer at signalere baneændring. Heldigvis opdagede vi at vi var kommet til at skubbe til benzindunken så slanget til benzintilførslen var hoppet af. Den blev hurtigt sat på, men lige lidt hjalp det. Vi pumpede og pumpede – uden held. Under alt dette, var det lykket at få et anker ud, men linen var for kort, så der gik endnu mere tid inden båden lå fast. Til sidst kom motoren dog i gang.

Imens rundede den ene båd efter den anden, og vi skulle give signal til baneændring og notere rækkefølgen. Desværre gik der kludder i registreringen, men heldigvis havde formanden taget alle både i mål inde i havnen, så alle blev registreret korrekt.

Da alle både havde rundet vest mærket, bortset fra den sidste – han var mindst 1½ ben bagude – Besluttede vi at sejle hen til ham, og meddele baneændring, hvorefter vi sejlede rundt og samlede de resterende mærker op.

Vi nåede ind i havnen, fik kørt materiellet op i klubben og nåede at spise frokost sammen med alle.

Sidste mand nåede også ind til frokosten.

Tak for en dejlig dag på søen – måske den sidste i år.

Poul